

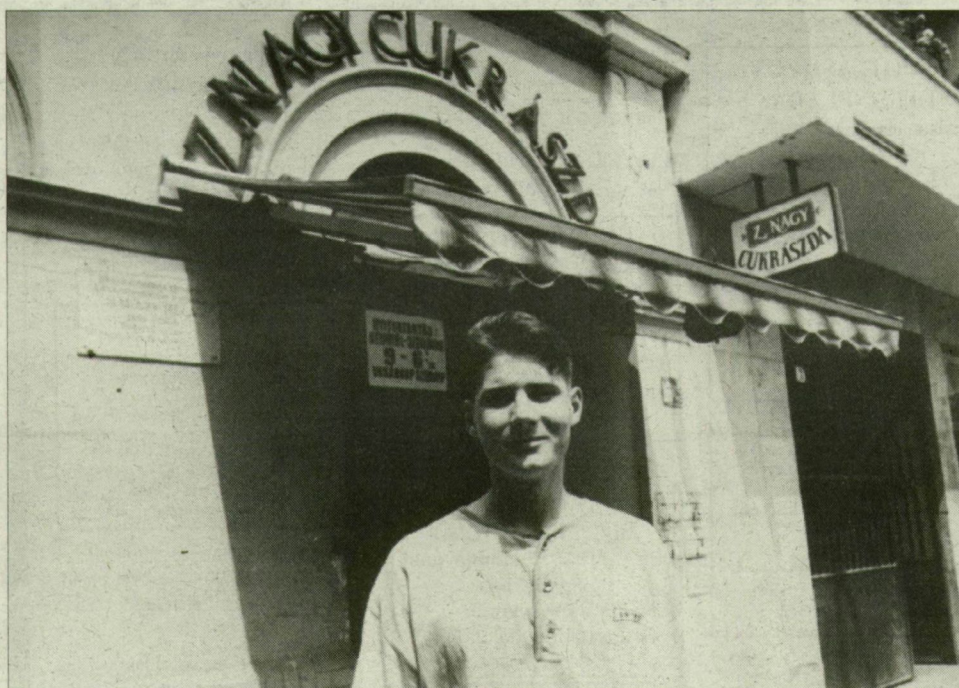
■ Apu első házasságából születtem, szüleim korán elváltak. Itt jártam suliba a Zrinyibe, majd Újszegedre. Vásárhelyen cukrásznak és szakácsnak tanultam. Két évet végeztem el, akkor édesanyám férjhez ment egy svédországi magyarhoz. Választhattam. Vagy kollégium, vagy megyek én is. Utóbbi mellett döntöttem. Először kezdtem a nyelvtanulással, végülis számítástechnikus lettem. Ez kissé távol áll attól a szakmától, amit apától örököltem.

■ **Mióta kint él, milyen volt viszonya az édesapjával?**

– Belsőleges, jó. Telefonon tartottuk a kapcsolatot évközben. A nyarakat mindig itt töltöttem, apuénál és mamáékénál. A fiúkkal is nagyon jól kijöttem, rengeteget hülyültünk, teniszeztünk velük. Tavaly nyáron különösen klassz volt minden. Balázst a nyakamban hurcolásztam, állandóan nevetünk...

■ **Az utolsó telefonbeszélgetések hangulata is olyan volt, mint előzőleg?**

– Panaszkodott apa, hogy sok gondja, baja van, ne haragudjak, hogy nem hívtam, de majd gyakrabban fog – emlékezett Bálint. – A „cselekmény” előtti péntekre ígerte, hogy telefonál, de nem tette. Én hívtam fel a cukrászdát vasárnap. Dani vette fel, elmesélte, hogy van egy barátnője. Eldicskedett, hogy amelyik tantárgyból pótvizsgára állt, abból négyest vagy ötöst kapott. Feldobottan beszélte. Este otthon hívtam fel apuékát, ő vette fel. Nyomott hangulata volt. Megint arról beszélt, hogy sok a baja az utóbbi időben. A bajokról csak általánosságban beszélt. Amikor kérte, hogy ne haragudjak, olyan érzéssel mondta, hogy el is töprengtem rajta. Azt ígerte, hogy másnap, hétfőn felhív... Eszembe jutott, pár éve történt. Busszal megérkeztem a Mars térre. Nem tudtam, az üzletbe

Fotó: Gyenes Kálmán

„Várom, hogy felébredsz: csak egy film volt”

Beszélgetés Z. Nagy Bálinttal

menjek-e, vagy haza, mert már este felé volt. A cukrászdát választottam. Amikor megláttam, annyira megörült nekem, hogy sírt, átölelt. Mondta, nagyon sajnálja, hogy ennyire kevés időt tudott velem együtt tölteni. Mert régen is korán ment dolgozni és későn jött haza. Én is sírtam vele együtt. Valahogy ennek az élménye jutott eszembe, amikor utólag beszéltem vele telefonon és kérte, ne haragudjak rá...

Hétfőn este vártam a hívást. Fél órán át ültem a telefon

mellett. Akkor fogtam magam és tárcsáztam a cukrászdát. Egy idegen férfi szólt bele, hogy elutaztak. Rossz érzésem támadt, mert furcsa volt a hangja. Utólag gondoltam, rendőr lehetett. Csalódottan éreztem magam.

■ **Hogyan tudta meg, mi történt a családdal?**

– Kedden, amikor hazamentem a suliból, az üzenetregisztrátortól öt hívás volt, máskor csak egy vagy kettő. Csodálkoztam, vajon mi történhetett. Keresztapám Pestről telefonált,

hogy feltétlenül hívjam vissza. Hallottam a hangját, hogy ideges. Anyu is keresett, mindegyiket várjam meg otthon, fontos. Nagyném is üzent. Éreztem, hogy baj történhetett, de arra gondoltam, a nagymamákkal, mert akkor kint voltak Izraelben. Anyu végre hazajött, magával hozott egy tanár ismerőst, akivel én jól megértettem magam. Leültek, anyu akart adni egy tablétát. Utána elmesélte, hogy apuékát lelőtték... Ilyet az ember egyszerűen nem hisz el.

Nem lehet felfogni a dolgot. Percekkel, órákkal, hetekkel később se. Ma se. Hogy az a melegség, ami apától jött, az megszűnt örökre...

■ **Tud magyarul arra, hogy vajon miért történt a tragédia?**

– Ha apámról kiderülne valami, akkor csalódnék, de semmi rosszat nem tudok elképzelni róla – jelentette ki Z. Nagy Bálint. – Állandóan bent volt a cukrászdában és dolgozott. Ami érdekelt még, hogy a lakásban rend legyen, a füvet szépen lenyírja. Velem kedves volt mindig. Kimondottan gyengéd.

■ **Édesanyja is haza települt most?**

– Egy ideig biztosan itt lesz és segít, mert nekem ő az egyetlen akire támaszkodhatok, számíthatok. Apám hosszú ideig rosszul volt a nővérel, egy tragikus baleset után, amikor meghalt a férje, akkor engedett fel köztük a jég, de a rossz viszonyt – úgy érzem – örököltem apám után.

■ **Ki lesz a mester a Z. Nagy cukrászdában, hiszen a hírnév kötelez?**

– Már van kettő is, rájuk számítottok, egyikük még Z. Nagy papámnál vizsgázott. Igyekszünk egy nagyon jó csapatot összehozni. Amelyik tényleg jó és megbízható. Én mindent megteszek, hogy minden olyan jó legyen, mint volt. Apának a híre kötelez erre. Édesanyám egyébként a nagy-papa üzletében dolgozott több évet. Az áru beszerzése, a sütés már megkezdődött.

■ **Pénteken, vagy szombaton nyit a cukrászda. Milyen érzésekkel tárja ki majd az üzlet ajtaját?**

– Bennem komorság és szomorúság van, hogy a családdal ez történt. De ha ez a dolog fordítva történt volna, akkor apám ugyanúgy vitte volna tovább az egészet. És gondolom, ezt várná el tőlem. Ezért döntöttem úgy, hogy hazaköltözöm.

■ **Semmi félelem nincs az ifjú Z. Nagyban?**

– Persze, hogy van. Addig nem érezhetem magam biztonságban, amíg nem tisztázzák, hogy miért történt. Balázs barátaival beszéltem, akiknek elmesélte, hogy rettentően félték. Az egész család ki volt fordulva önmagából. Gizike néni mindig olyan klassz vagányság volt, állandóan csinosan öltözött, mindenkivel kedves volt. Az utolsó hetekben szótlanná vált, nem adott magára, mint régen. Daniék nem játszhattak kint a ház előtt, iskolába kocsihoz vitték őket. Nekem azt soha nem mondta apám, hogy megfenyegették volna őket, de ez a sok apró jel... Semmi fényképet nem találkoztam apuékáról az elmúlt időkből. Videokazettákat se. Rengeteg dolog hiányzik. Persze én nem is figyeltem olyanokra, mint amire a rendőrök kíváncsiak lettek.

■ **Milyen most és így Szegeden?**

– A régi barátokkal jó találkozni az utcán – suhant egy pillanatra mosolyfélé Bálint arcán, de azonnal meg is keményedtek a vonások. – Alapjában jó itt. Csak magamban tudom, hogy ez már nem a régi. A városban egyedül vagyok. Mindig visszatér, hogy apámék nincsenek már. Mondják, az idő gyógyítja a sebeket. Mondják... Próbálok magamban optimizmust elhinteni, hogy olyan soha nem fog történni, ami volt.

Ha süt a Nap, ül az ember a motoron, az jó érzés. De amikor este van, akkor előjönnek a gondolatok, az emlékek... Arra várok, hogy valaki megrázzon, szóljon, ébredjek fel, ez csak egy film volt és nem a valóság...

V. Fekete Sándor

A sikeres nő nem férfi!

Lee Bryce a női önmenedzselés egyik alapművének szerzője. Könyvének azt a címet adta: „A sikeres nő nem férfi”. Azt hiszem, az elmúlt negyven évben a félreértelmezett női egyenjogúság elméletén nevelkedett generációk, ha ugyan traktoron ülve ki nem rázódtak belőlük eme téveszmék még az irmagja is, már hiába is ismételték magukban ezt az ősi, elemi igazságot. Anyáinkat napi nyolc órára zajos gépek mellé ültette a minden jóval kecsgetető Eszme, politizálásra, közösségi-, társadalmi munkára, a férfiakéval azonos teljesítményekre készítette őket, emellett persze elvárta tőlük a hagyományos női szerepek hiánytalan teljesítését is. Továbbra is helyt kellett állniuk a konyhában, az ágyban, a gyereknevelésben. Ha ugyan maradt erejük, idejük, kedvük éppen főszerepük alakítására. A már élők létének fönntartása férfias erőfeszítésekre kényszerítette őket, talán nem is csoda, ha a női mivoltuk szerinti, érzékeny, lelki finomságokat osztogató élet, az anyaság sokadrangú életcélá degradálódott legtöbbször számára. Nem csoda, hogy időközben Európa leggyorsabban fogyó nemzetévé váltunk, s hogy agyoncsigázott, boldogtalan asszonyok mellett a férfiak, fiúk is betegesebbé, kevésbé életigenlővé lettek.

„A sikeres nő nem férfi”. A most fölötté váló lányunokák azonban már idejében fejükbe véshtetik ezt az alapigazságot. Számukra adott a lehetőség, s talán-talán a jó politikai szél-

járás is, hogy eszerint is éljenek. Hogy megtanulják: nem a fizikai erő, a hosszú nadrág, a szivar, a cigaretta, az ital, a trágár beszéd, a családi életből ki-kivágyódó, kifelé kacintogató élet tesz egyenjogú emberré férfit és nőt. De nem is önmaga föladata, s fölázódása a család oltárán. A nőt is megilleti az értelmes munka öröme, boldogíthatja a kiérdemelt karrier. Lehet sikeres anélkül, hogy nőiségét, magánéletét föladná. Erre a harmóniára vágyik a legtöbb nő, amelynek elérése már-már művészet.

Hogy miként sikerülhet mégis? Erre recepteket bőven kínál már a nyugati pszichológiai szakirodalom. Ezt ismeri föl egy szegedi, e téma iránt érdeklődő és érzékeny testvérpár. Dr. Farkas Katalin, a megyei pedagógiai és közművelődési intézet igazgatója, valamint dr. Farkas Olga, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola pedagógiai tanszékének tanára elhatározta, hogy a magyar nyelven még nehezen hozzáférhető hasznos tanácsokból szemelvénygyűjteményt állít össze. Nemrégiben jelent meg a Békés megyei képviselőtestület pedagógiai intézetének kiadásában *Szememem nélkül* címmel az a könnyen forgatható könyv, amelyben 77 önmenedzselési tanácsot találhatunk az „elfoglalt nők”. A szerkesztőpáros, lévén mindketten pszichológiából doktorált pedagógusok, főként az igencsak elnöiesedett tanári pálya képviselőinek figyelmébe ajánlják összeállításukat. Ambiciózus nőként,

feleségként és anyaként élvén napjaikat, megfelelő empátiás készséggel válogatták ki a nemzetközi irodalomnak azokat a szemelvényeit, amelyek a leghasznosabb tanácsokkal szolgálhatnak a meglehetősen nagy próbatétel előtt álló, igen gyors változásokat megélő, magyar nőknek. Az egyensúly megtartásának lehetséges receptjeit kínálja ez a rendkívül érdekes, sőt szórakoztató összeállítás. A lelki egyensúly, a hivatás és a család, az önszeretet és mások önfeláldozás nélküli szeretete közötti egyensúly megteremtésének mikéntjére találunk ötleteket a könyvben. Mindenek előtt azt tanulhatja meg belőle az érdeklődő nőolvasó, hogy első sorban magát kell szeretnie ahhoz, hogy mások elégedettségét kivívja, hogy másokat boldoggá tehessen. Ha úgy dönt és azt cselekszi, hivatásában, a háztartásban, idő- és energiabeosztásában, ami neki jó, ha ad az egészségére, a hajszínehez illő öltözetére, ha ismeri önmaga elfogadottságának arany-szabályait, elégedettségéből, örömeiből profitálnak szerettei is. Barátai, szerelme, férje, gyermekei is.

A könyv az újszegedi pedagógiai intézetben még kapható, a szerkesztők azonban máris új kiadást törlik a fejükre. Jó érzéssel, ugyanis föltehetően még sokáig keletjük lesz nálunk az elfoglalt nőknek szóló, önmenedzselési tanácsoknak. Szükségünk lesz rájuk, minden mennyiségben.

Chikán Ágnes

N LINE KAPCSOLAT

...A BIZTONSÁGGAL
...A VILÁGSZÍNVONALLAL
...ÖNNEL ÉS AZ ÖN CÉGÉVEL

CÉGEKNEK ÉS MAGÁNSZEMÉLYEKNEK

- ◆ SZÁMLAVEZETÉS
- ◆ FOLYÓSZÁMLAHAL
- ◆ OKMÁNYOS MŰVELETEK
- ◆ RÖVID- ÉS KÖZÉPLEJÁRATU
- ◆ FORINT- ÉS DEVIZAHITEL
- ◆ EUROCARD ARANY KÁRTYA

- ◆ FORINT ÉS DEVIZABÉTEK
- ◆ ÉRTÉKPAPÍRÜGYLETEK,
- ◆ BEFEKTETÉSI TANÁCSADÁS
- ◆ ÉJSZAKAI TREZOR
- ◆ HOME BANKING

Szolgáltatásaink magas színvonaláról győződjön meg személyesen!

A HAGYOMÁNY KÖTELEZ

Inter-Európa Bank Rt.

A SANPAOLO CSOPORT TÁRSULT TAGJA

6720 Szeged, Széchenyi tér 2. Telefon: (62) 325 311, Fax: (62) 311 598